

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Andreou Veselou ve věci

žalobce: V. H. C., nar. X, st. příslušnost Vietnam
zastoupený Mgr. Markem Sedlákem, advokátem,
sídlem Moravské náměstí 754/13, 602 00 Brno,
proti
Žalovanému: Ředitelství služby cizinecké policie, IČO 00007064,
sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 12. 2025, č. j. CPR-40010-2/ČJ-2025-930310-V242

takto:

- I. Žaloba se zamítá
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.
Základ sporu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí ministerstva ze dne 4. 3. 2025, č. j. MZP/2025/810/284, kterým ministerstvo podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4, zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 326/1999 Sb.“), uloženo správní vyhoštění. Doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace (dále jen „Evropské unie a smluvních států“), byla stanovena na 3 roky s tím, že počátek uvedené doby byl v souladu s ustanovením § 118 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., stanoven ode dne, kdy cizinec vycestuje z území členských států Evropské unie a smluvních států.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobce podal dne 25. 11. 2025 žádost o prodloužení lhůty k odůvodnění odvolání, protože byl dlouhodobě v zahraničí a potřeboval před sepsáním odvolání nahlédnout do spisu. Správní orgán I. stupně ani žalovaný na tuto žádost nikterak nereagovali, a to ani v odůvodnění svých rozhodnutí. Tím došlo k porušení § 4 odst. 1 a 4 správního řádu, neboť žalobci nebylo umožněno účinně uplatnit jeho procesní práva. Nevyřízením žádosti byl zkrácen na právu nahlédnout do spisu a řádně odůvodnit své odvolání. Tato vada mohla mít vliv na správnost a zákonnost rozhodnutí ve věci samé. Správní řízení je proto zatíženo podstatnou procesní vadou, která vyžaduje zrušení rozhodnutí.
3. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně je nepřezkoumatelné, protože obsahuje rozporné a nelogické úvahy ohledně délky správního vyhoštění. Na straně 4 odůvodňuje délku vyhoštění osobními poměry žalobce, zatímco na straně 6 uvádí jako důvod délku neoprávněného pobytu. Tyto úvahy nejsou nijak provázány a správní orgán nevysvětluje, která z nich byla určující. Rozhodnutí tak není srozumitelné a nelze ověřit, jak správní orgán dospěl ke konkrétní tříleté době zákazu vstupu. Žalovaný tuto vadu nepřezkoumatelnosti nenapravil a pouze uzavřel, že doba tří let odpovídá okolnostem případu. Rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné a nezákonné.
4. Žalovaný uvádí, že žádost žalobce o prodloužení lhůty byla posouzena a že žalobce byl o nevyhovění informován, a proto se k ní v napadeném rozhodnutí nemusel vyjadřovat. Podle jeho názoru měl žalobce i v původní lhůtě možnost zmocnit jinou osobu k nahlédnutí do spisu. Námitku nepřezkoumatelnosti ohledně délky vyhoštění považuje za nedůvodnou, protože podle něj dvě části odůvodnění představují různé, ale vzájemně se doplňující úvahy. Úvahy na straně 4 se mají týkat posouzení přiměřenosti zásahu do soukromého života, zatímco úvahy na straně 6 hodnotí závažnost porušení a délku neoprávněného pobytu. Žalovaný tvrdí, že stanovená tříletá doba odpovídá všem okolnostem případu a nevymyká se jeho rozhodovací praxi. Uzavírá, že žádné pochybení neshledal a navrhuje zamítnutí žaloby.

III.

Posouzení žaloby

5. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“)], jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

6. Rozhodoval bez nařízení jednání, neboť žalovaná výslovně s takovým postupem souhlasila a žalobce k výzvě a poučení soudu podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. nevyjádřil s takovým projednáním věci nesouhlas. Soud zároveň za této situace a s ohledem na obsah správního spisu nepovažoval nařízení jednání za nezbytné. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel zejména z následujících ustanovení právních předpisů.
7. Podle ust. § 119 odst. 1 bod 4, zákona č. 326/1999 Sb., *policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států až na 5 let, pobývá-li cizinec na území nebo na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.*
8. Dle ust. § 174a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.*
9. Ze správního spisu vyplynulo, že žalobce resp. jeho právní zástupce, kterému dal žalobce plnou moc již dne 3. 11. 2025, podal dne 25. 11. 2025, tj. den před uplynutím lhůty k doplnění odvolání, žádost o prodloužení lhůty k doplnění odůvodnění odvolání. Ze správního spisu vyplývá, že o jeho žádosti byl žalobce resp. jeho právní zástupce informován Vyrozuměním ze dne 28. 11. 2025.
10. Soud má předně za to, že žalobce měl dostatečný prostor k doplnění odvolání a byl zastoupen advokátem, který mohl do spisu v průběhu odvolací lhůty nahlédnout a odvolání doplnit. O jeho žádosti o prodloužení lhůty bylo rozhodnuto. Soud má předně zato, že nebylo povinností odvolacího orgánu v odůvodnění svého rozhodnutí explicitně vyjadřovat k procesním žádostem, které již byly v průběhu řízení vyřízeny.
11. Žalobce měl k dispozici lhůtu 15 dnů, v níž mohl dle ust. § 38 odst. 1 správního řádu nahlédnout do spisu osobně či prostřednictvím zmocněnce (§ 33 odst. 2 písm. b) správního řádu) a odvolání doplnit. Nejvyšší správní soud opakovaně uvedl, že možnost zvolit zástupce eliminuje překážky osobní nepřítomnosti účastníka (viz rozsudek NSS ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019 – 38).
12. Správní orgány tedy poskytly žalobci procesní prostor dostačující k uplatnění práv, která mu náležela. Ostatně žalobce v žalobě neuvádí, jaké důležité rodinné důvody jej donutily vycestovat. Rovněž tak žalobce v žalobě neuvádí, jaké odvolací námitky by uvedl, byla-li by mu lhůta k doplnění odvolání prodloužena.
13. Nad rámec uvedeného soud konstatuje, že ze shora uvedeného plyne, že ani nereagování na žádost nemohlo zasáhnout do práva žalobce na obhajobu a takový procesní postup by nepředstavoval vadu řízení, pro kterou by bylo nutné rozhodnutí zrušit.
14. Soud tak uzavírá, že námitka je nedůvodná, neboť nebylo prokázáno, že by žalobce byl na svých procesních právech zkrácen.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

15. Žalobce dále namítal, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně obsahuje rozpory v odůvodnění doby vyhoštění, a je proto nepřezkoumatelné. Soud ani s tímto tvrzením nesouhlasí. Z odůvodnění rozhodnutí je patrné, že správní orgán hodnotil dvě různé a zákonem vyžadované oblasti, které se při ukládání správního vyhoštění posuzují souběžně.
16. Na straně 4 se správní orgán zabývá přiměřeností zásahu do soukromého a rodinného života podle § 174a a § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců, ve formě vyhoštění na 3 roky (osobní a sociální poměry, integrace, rodinné vazby).
17. Správní orgány vycházely ze zjištění, že žalobce na území nemá rodinu, není integrován do společnosti, je soběstačný, pracovně způsobilý a pobýval neoprávněně. Tyto skutečnosti odpovídají kritériím přiměřenosti uvedeným v § 174a zákona o pobytu cizinců. Podle judikatury NSS je správní vyhoštění na 3 roky v obdobných případech běžné a považuje se za přiměřené, pokud cizinec neprokáže silné vazby či závažné překážky bránící vycestování. Žalobce takové skutečnosti ani netvrdil ani neprokazoval.
18. Soud proto nemá pochybnosti o tom, že správní orgány posoudily přiměřenost samotného vyhoštění řádně a v souladu s právními předpisy.
19. Na straně 6 se pak správní orgán zabýval délkou zákazu pobytu a to vzhledem k délce neoprávněného pobytu.
20. Soud shledává takové odůvodnění logickým a dostatečným a nevidí v něm vnitřní rozpor. Oba okruhy úvah se naopak vzájemně doplňují, jak uvedl i žalovaný. Soud má za to, že správní orgán zcela dostatečně posoudil a odůvodnil jak dopad vyhoštění do soukromého života žalobce, tak délku vyhoštění, přičemž jde o nezbytné a samostatné parametry rozhodování, nikoliv o obsahově totožné úvahy.
21. Správní orgán tedy postupoval v souladu se zákonem a své úvahy náležitě vyložil. Z rozhodnutí je zcela zřejmé, na základě jakých skutečností byla délka vyhoštění tři roky stanovena. Soud nedospěl k závěru, že by odůvodnění bylo nesrozumitelné či vnitřně rozporné.
22. Soud opět podotýká, že žalobce v žalobě neuvádí, že by toto posouzení bylo skutkově nesprávné, ani skutečnosti, ze kterých by bylo možné dovodit, že rozhodnutí o vyhoštění na 3 roky je nepřiměřené nebo, že délka zákazu pobytu je nepřiměřená k délce jeho neoprávněného pobytu.
23. Námitka je proto také nedůvodná.

IV.

Závěr a náklady řízení.

24. Jelikož soud s ohledem na shora uvedené neshledal žalobu důvodnou, zamítl ji v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.
25. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, a žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec její obvyklé úřední činnosti, proto jí soud jejich náhradu nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 25. března 2026

Mgr. Andrea Veselá v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.